Opłata pocz. uiszczona gotówką | Tarnów, dnia 12 maja 1938 r. | Cena egzemplarza 15 gr

PRENUMERATA
kosztuje z dostawą w miejscu:

miesięcznie	—.70
kwartalnie	2.—
półrocznie	4.—
rocznie	8.—

Prenumerata zamiejscowa:

miesięcznie	—.90
kwartalnie	2.50
półrocznie	5.—
rocznie	10.—

HASŁO

OGŁOSZENIA

Strona	350.- zł
1/2 strony	175.- „
1/4 „	90.- „
1/8 „	[illegible]
1/16 „	[illegible]
1/32 „	[illegible] „

Przed tekstem [illegible] drożej
W tekście 50% drożej
Drobne za słowo 30 groszy

Pismo poświęcone sprawom politycznym, społecznym, gospodarczym i literackim

Naczelny redaktor: Jan Kulesza przyjmuje od 12—14 i od 17—18 codziennie, ul. Zielona 22 (parter). — P.K.O. Kraków Nr. 406.862.

Nr. 16 | Adres Redakcji i Administracji: Zielona 22 (parter) | Rok XIII

Kto pierwszy powiódł śmiało
Do boju polski huf?
Kto sprawił to, że całą
Dziś Polskę mamy znów?
Kto podjął czyn nadludzki,
Nad trudy trud i znój?
Marszałek nasz Piłsudski
Zwycięski stoczył bój!

Jak rycerz ów niezłomny,
Ten Wódz Narodu nasz
Ku chwale wiekopomnej
Nad nami trzyma straż.
On podjął czyn nadludzki
Rycerskich wzorem cnót —
Marszałek nasz Piłsudski —
Cześć, chwała Mu za trud!

Dzień żałoby.

Oto trzecią żałobną obchodzimy rocznicę śmierci Wodza Narodu Józefa Piłsudskiego.

W głębokim skupieniu, uczciwym obrachunkiem swego obywatelskiego sumienia damy wyraz czci, wdzięczności, miłości i hołdu dla Tego, który całe swe życie poświęcił, aby z ubogiego życia niewoli, wykuć jasną przyszłość wolności dla Polski.

Kiedy z młodzieńczą siłą wystąpił do walki z caratem, jakaż to była ta polska rzeczywistość w swą treść uboga?

Naród zmęczony — ujarzmiony fizycznie i moralnie, porywy młodych dusz uśpione, pogodzony niemal z ciężkimi kajdanami niewoli, myśli zgnuśniałe, wzrok wpatrzony zaledwie w dzień dzisiejszy.

I oto wyrósł Tytan spiżowej woli — i oto wyrósł Wernyhora — co budził uśpiony lud do czynu.

Niby rolnik niezmordowany w swym trudzie — orał bez odpoczynku ten zagon ugorem stojącej polskiej rzeczywistości, budząc do czynu wszystko co — serca miało żywiej bijące.

A poprzez te walki, trud wielki, niezrozumienie, poprzez małość i ugodowość nieszczęsnych leaderów w społeczeństwie, poprzez uśpione dusze legendą dawnych czynów się żywiące, a dla teraźniejszości uśpione, wizją proroczą wiedziony, przeszczepiał Komendant swą niezłomną wolę w tych, których wybrał, aby byli awangardą żelaznego polskiego rycerstwa.

Kiedy szedł z tą garstką „silnych, co w burzy się nie zegną" zdobywać wolność Polski, towarzyszyły mu: niewiara i bodaj szyderstwo tych, którzy w straszliwej niewoli znieprawili swe dusze i stracili wiarę w skrzydlatą siłę usarskich bohaterów wolności.

I baśń — marzenie — pragnienie tylu pokoleń stały się rzeczywistością.

Wśród pożogi wojen światowych wywalczył Józef Piłsudski naszą polską rzeczywistość.

Marzeniom wieków stała się zadość.

I oto na karcie Europy znalazła się Polska niepodległa. Józef Piłsudski nie odpoczywa na laurach. Trzeba jeszcze wywalczyć granicę Polski, podnieść ją ze zgliszcz i pożogi do potęgi, a dalej wychować obywatela - Polaka do roli jaka go czeka w przyszłej rozgrywce dziejowej.

Niezmordowany — wolą swą tytaniczną pokonując często niemoc ciała organizuje, walcząc z obłudą i małostkowością i naleciałościami długiej niewoli, jakie pozostały w duszy tego pokolenia, gromadzi koło siebie ludzi ofiarnych, buduje nową polską teraźniejszość — przed którą z uznaniem świat schyla głowę.

Wywalczył — zbudował Wielką Polskę — wychował nowe kadry obywatela - Polaka, dla którego naczelnym prawem jest dobro państwa.

Dał społeczeństwu — już odchodząc — nową konstytucję, aby ułatwić konsolidację wewnętrzną.

Oto Żywot Jego! — Oto owoc Jego trudu i pracy:

Wolna potężna wielka Polska.

I cóż my osieroceni i pozbawieni Wielkiego Opiekuna dziś w trzecią rocznicę Jego śmierci czynić winniśmy.

Wielki Wódz Narodu pozostawił testament ideowy, który winien służyć jako drogowskaz wszystkim pokoleniom, które po nas przyjdą.

Winniśmy Jego Wielkie Dzieło największym wysiłkiem naszego życia dalej prowadzić, i myśl Jego o potężnej, niezwyciężonej Polsce, w coraz większą — rzeczywistość zamienić.

Winniśmy dziś w tym dniu żałoby solidarnie postanowić, że kiedy sprawa Polski tego wymaga, znikną różnice poglądów i jeden naród stanie ramię przy ramieniu i jedno hasło będzie zrozumiałe dla wszystkich.

Ciężarki w politycznym wahadle.

Wypadki rozgrywające się na terenie szczytów organizacyjnych Ozonu, jak też w Kole parlamentarnym mają wymowę wielce charakterystyczną, i z tych wypadków społeczeństwo musi wyciągnąć odpowiednie konsekwencje.

Jest sporo działaczy politycznych, zwłaszcza wśród opozycji, którzy do tych wypadków nie przywiązują specjalnej wagi. Uważają bowiem, że fermenty w organizacji, która w terenie niema jeszcze wielkiego oddźwięku, nie mogą w żaden sposób oddziałać ani w sposób dodatni, ani ujemny na społeczeństwo.

Notują poprostu nowy i może więcej jaskrawy dowód nieporozumień władz naczelnych Ozonu. Takie jest mniejwięcej stanowisko ludowców i endeków.

Są inni działacze, którzy w obecnych fermentach widzą cementowanie Ozonu przez pozbywanie niepożądanego elementu, który się wkradł do organizacji w chwili jej tworzenia.

Zwłaszcza Koła demokratyczne społeczeństwa z radością przyjęły wiadomość o usunięciu endekujących działaczy w Ozonie, uważając tych, co obecnie z Ozonu wystąpili lub ich usunięto, za zwolenników totalizmu narodowego. Te poglądy spotyka się najczęściej wśród socjalistów, lewicy legionowej i demokratów.

Proces oczyszczenia organizacji z niepożądanych elementów uważany jest w tych kołach za możliwość zbliżenia tych grup politycznych do Ozonu. Na przeszkodzie tej bardzo pożądanej koncepcji stoi hasło wyborów i zmiana ordynacji wyborczej, którą socjaliści i demokraci uważają za pierwszy warunek współpracy, zaś pewni działacze Ozonowi chcieliby sprawę wyborów odroczyć na okres późniejszy. Hasło dyktatury przy współdziałaniu organów wojskowych z ugrupowaniami lewicowymi wysuwają działacze naprawy, uważając taki kompromis za możliwy i dla spokoju w Państwie najdogodniejszy. Trzeba przyznać że i to hasło ma w Państwie wielu zwolenników.

Trzecia ocena fermentów w Ozonie jest może najwięcej realna i przewidująca, oto spodziewają się, że zmiany w Ozonie nie dadzą jakiegokolwiek wyniku pozytywnego uważając, że Ozon ma poparcie najwięcej miarodajnych czynników w Państwie i ta okoliczność nie pozwala liczyć się ani z likwidacją Ozonu, ani z jego jednostronnym przestawieniem na lewo.

Uprzedzeniem wystąpienia posłów, „Jutra pracy“ z Ozonu była mowa wicepremiera Kwiatkowskiego w Katowicach, która pozycję centrową Rządu utrwaliła. Zawierała bowiem szereg postulatów sfer gospodarczych i podnosiła szereg problemów państwowych w oświetleniu raczej narodowym przy zachowaniu obecnej konstytucji i formy dzisiejszego Rządu. Można więc z pewną dozą prawdopobieństwa określić sytuację obecną, że wahaniom na lewo odpowiada zaraz wahanie na prawo.

W każdym razie stoimy w przededniu wielu ważnych wydarzeń naszej polityki wewnętrznej i całe społeczeństwo bacznie obserwuje metamorfozy, które się odbywają w Ozonie.

M.

Bolączki tarnowskiego społeczeństwa.

Utarło się powiedzenie, że w Tarnowie rzeczy trudno się udają, bowiem naród tarnowski ma za wiele ambitnych programowców, moralistów no i krytyków. Zabiegają oni stale o wpływy na ogół, pomijając w zasadzie czynnik współpracy pomiędzy sobą. Ogół znękany wszelakiego rodzaju eksperymentami natury społecznej i politycznej, ma dosyć haseł i programów. W trosce o lepsze jutro patrzy gdzie wygodniej przylgnąć i każdemu pochlebić gdy zajdzie potrzeba.

Taką jest tarnowska rzeczywistość, ponad którą bieży inna, a o której to mistrz Wyspiański proroczo pisał i pokoleniom ją jako spuściznę przekazał w słowach; POLSKA TO WIELKA RZECZ!

Padały zewy w społeczność tarnowską. Powstawały: „Naprawy Rzeczypospolitej“, Partje Pracy“, Bezpartyjne Bloki“, i tp. rodziło się inne organizacje.

Drukarnie tłoczyły całe masy druków, odezw, afiszów. Ochotniejsi działacze traktujący rzecz na serio nadstawiali karków, podczas gdy spryciarze robili karierę tak w polityce, jak i na polityce. W końcu gdy następował kres żywota danej organizacji, jako rezultat wysiłków, nakładu pracy i wydanego grosza ze składek, pozostawało dla ogółu uczucie zawodu i rozczarowania na całej linii.

Nie dziwota przeto, że naród tarnowski już nie taki hybki na piękne słówka i że wogóle przestał darzyć zaufaniem jakąkolwiek bądź inicjatywę, choćby ona w swem założeniu była godną w 100 proc.

Dziwić się atoli należy, że stare wypróbowane organizacje zastygły również w swej działalności społecznej na zewnątrz i można powiedzieć odpoczywają błogo na laurach.

Czasem gdy jest jakaś parada, uroczystość, lub rocznica, to organizacje te dają jeszcze jaki taki znak o sobie, krocząc ze sztandarem w pochodzie lub uczestnicząc w okolicznościowym nabożeństwie.

Czy to ma być wszystko?

A gdzież podziała się ta żywotność „Strzelców“ z przed r. 1914, gdy cały Tarnów żył pod znakiem tej organizacji? Gdzież ta zawziętość „Legunów“ z lat ubiegłych, gdy się ścierali o każdy cal przekonania oraz niejednokrotnie stawali czynnie w obronie idei reprezentowanej przez Komendanta Piłsudskiego, czy to w pracy społecznej, czy na wiecach publicznych, czy na każdym odcinku życia społecznego?

Gdzież Ci wszyscy inni zwący się „Piłsudczykami“? Czy czasem nie śpią oni snem zaklętych ryczerzy, i przetrawiając zwolna wspomnienia wytężonej i ofiarnej pracy z ubiegłych lat, oczekują królewicza, który ich porwie za sobą i powiedzie w szranki walki, jaką narzuca przeciwność każdego dnia. Słuszną jest zasadą, że przykład idzie zgóry.

To też śmiało można powiedzieć że: senność idzie od góry, jaki prezes tak rozwija się organizacja. Bowiem prezes jakiejkolwiek bądź organizacji powinien stanowić ośrodek jej żywotności i działalności tak na wewnątrz jak i na zewnątrz.

Podobno w Federacji Związków Obrońców Ojczyzny, oraz w Związku Legionistów w Tarnowie mają nastąpić zmiany na naczelnych stanowiskach, zmierzające w kierunku żywszego i skuteczniejszego udziału w zagadnieniach wielkiej wagi. Nie chodzi nam wyłącznie o same organizacje, ale również i o czynniki nadrzędne jak np. Magistrat.

Pamiętamy czasy burmistrzów jak ś. p. p. Rogoyskiego, dr Tertila, inż. Rypuszyńskiego, i innych, z krwi i kości obywatele Tarnowa, to były postacie, które swym intelektem i głębią uczucia przy współpracy wielu innych promieniowały na cały Tarnów.

Z ratusza promieniowała zawsze myśl przewodnia na naród tarnowski!

Z ratusza szły decyzje które dziś zapisują piękne karty dziejów Tarnowa!

Wokół ratusza gromadził się ongiś naród tarnowski by znaleść słowo pociechy i pokrzepienia a niejednokrotnie i szukał ratunku w ciężkich chwilach jakie Tarnów przechodził!

Tak ongiś bywało.

Dziś każdy omija magistrat. Pytamy dlaczego?

Odpowiadają nam: Panie ja się boję! Ja się dogadać nie mogę.

Pytamy się w dalszym ciągu kogo się boją?

Słyszymy odpowiedź — Jego!

Może się to zmieni — jak myślisz „Narodzie tarnowski“?.

C. d. n.

LEGUN.

Zawody balonowe w Mościcach.

W niedzielę odbyły się w Mościcach na olbrzymim placu sportowym 10-te krajowe zawody balonowe o puhar im. płk. Wańkowicza.

W zawodach wzięły udział następujące balony: O godzinie 17-tej po odegraniu hymnu państwowego i wypuszczeniu gołębi pocztowych **wystartował jako pierwszy** balon aeroklubu Mościce **„Mościce I“** z załogą inż. Krzyszkowski i inż. Szorcowa, następnie: 2) **„Łódź“** aeroklubu Pomorze z załogą pp. Smalski i Pilniak, 4) **„Sanok“** aeroklub Lwów z załogą por. Koblański i p. Kubica, 5) **„Katowice“** załoga por. Kotowski, podpor. Siemiaszkiewicz, 6) **„Pomorze“**, załoga pp. d. Mensch i Zub, 7) **„Poznań“** zał. p. Kasprzak i inż Łańcucki, 8) **„Mestwin“**, zał. pp. Pietraszewski Grodzki, 9) **„Legionowo“**, zał. pp. Paciorkowski Paczkowski. 10) **„Mazowsze“**, zał. pp. Ptasiński i Wrzesień, 11) **„Gryf“** zał. pp. Dratwa i Szubert, 12) **„Hel“** zał. kpt. Sztencel i p. Osiński.

Start balonów odbył się gładko, przyczym wszystkie popłynęły w kierunku południowo-wschodnim.

Kilka tysięcy ludzi, którzy przybyli ze wszystkich stron Polski przyglądało się z olbrzymim zainteresowaniem wzlotom balonowym.

Podnieść należy niezwykle sprawną organizację zawodów i precyzyjne obmyślenie najdrobniejszych szczegółów. Jest to wielka zasługa komitetu z p. inż. Krzyszkowskim na czele.

W tym samym dniu odbył się w Mościcach Zjazd Gwiaździsty samochodów i motocykli, w którym wzięło udział 30 samochodów i 21 motocykli.

Zwycięstwo odniosła p. Kuncewiczowa z klubu Lubelskiego przebywając 673 km. na „Opel“.

Wyniki zawodów balonowych są następujące: Prawie wszystkie balony wylądowały w powiecie kołomyjskim. Balony „Pomorze“ i „Poznań“ przeleciały granicę rumuńską.

Podziękowanie.

Do Towarzystwa Ubezpieczeń Vita-Kotwica S.A. Dyrekcja

w Krakowie.

Podpisana Maria z Tymczaków Kolbuszowa wdowa po śp. Władysławie Kolbuszu wyraża WPanom jak i Ich oddziałowi w Tarnowie gorące podziękowanie za szybką i bez jakichkolwiek trudności wypłatę ubezpieczonej kwoty do polisy nr. 371.624 mojego zmarłego męża. Na podkreślenie zasługuje fakt, że ubezpieczenie zostało zawarte dopiero przed sześcioma miesiącami.

MARIA KOLBUSZOWA
z Tymczaków.

Inwestycje rolnicze w C. O. P.

W związku z rozbudową C. O. P. i wysuwającymi się zagadnieniami aprowizacyjnymi tego okręgu, kielecka izba rolnicza opracowała już plan najpotrzebniejszych inwestycyj rolniczych w powiatach objętych Centralnym Okręgiem.

Za najpilniejsze uznano budowę elewatorów zbożowych i młynów pod Sandomierzem i Nowym Korczynem oraz przetwórni warzywniczo owocarskich przetwórni mięsnej i cukrowni w Sandomierzu.

Budowa tych objektów ma się rozpocząć jeszcze w bieżącym roku.

Swięto 3 Maja w Tarnowie.

W tym roku święto 3 Maja obchodzono w całej Polsce niezwykle uroczyście. Również nasze miasto przybrało szatę świąteczną. Na wszystkich domach powiewały chorągwie państwowe, zaś okna zaopatrzone były w nalepki T. S. L.

Gmach Starostwa oraz inne budynki państwowe były bardzo pięknie udekorowane.

Dnia 2-go maja odbył się capstrzyk orkiestr, który przy pięknej pogodzie zgromadził liczną publiczność na ulicach miasta.

Dnia 3 maja odbyło się w kościele katedralnym uroczyste nabożeństwo, poczem wspaniała defilada wojskowa, w której licznie brało udział P. W., organizacje, młodzież szkolna i td.

Przed defiladą udekorował p. starosta Syska kilkunastu zasłużonych obywateli krzyżem zasługi.

O godz. 12-tej odbyła się uroczysta Akademia na której przemawiał dyr. Pogoda.

Część wokalną wypełnił koncert orkiestry wojskowej i wspaniały występ chóru mieszanego pracowników Zakładów Przemysłowych ks. R. Sanguszki pod batutą J. Słoniewskiego. Młody ten chór, który egzystuje dopiero od kilku miesięcy odśpiewał z taką maestrią kilka pieśni że rozentuzjazmowana publiczność domagała się licznych bisów.

Popołudniu odbyły się liczne zawody sportowe tak w Tarnowie, jak i w Moscicach, oraz bezpłatne przedstawienia w kinach dla żołnierzy.

Tarnowskie P. P. W. w dniu 3 Maja.

W dniu 2. maja br. o godzinie 19.30 w sali świetlicy Zarząd Oddziału Pocztowego Przysposobienia Wojskowego w Tarnowie urządził uroczystą Akademię z okazji Święta Narodowego z bogatym programem.

Akademie rozpoczęto Hymnem Państwowym. Przemówienie o bardzo głębokiej treści wygłosił p. Dyrektor Pogoda. Zespół muzyczny P.P.W, odegrał szereg utworów, oraz zespół teatralny P.P.W. odegrał wyjątek z obrazu historycznego Wł. Anczyca „ Kościuszko pod Racławicami “. W międzyczasie Komendant powiatowy P.W. i W.F. ppor. Iwaszkiewicz wręczył odznaki instruktorskie P.W. asystentowi Lichtensteinowi Eugeniuszowi i Głowackiemu Józefowi za wybitną pracę społeczną.

Na sprzęt dla tarnowskiego pułku.

Z okazji 25-lecia istnienia Związku Pracowników Miejskich uchwalono na wniosek p. wiceprezydenta Kołodzieja opodatkować wszystkich pracowników przez jeden rok w wysokości pół proc od pensji, na zakup sprzętu wojennego dla tarnowskiego pułku piechoty.

Drobne.

Wystawa obrazów.

W sali lustrzanej Kasyna odbywa się obecnie wystawa prac Malarzy polskich. Kilkaset płócien polskich mistrzów daje bardzo ciekawy przegląd współczesnego malarstwa. Obok prac Fałata, Wyczółkowskiego, Asentowicza, Kossaków, Stachiewicza, Wygrzywalskiego, Wodzinowskiego, wystawa obejmuje prace młodego pokolenia, wskazujące, że plastyka obecnej doby również znajduje się na wysokim poziomie.

Jeśli dodamy, że ceny obrazów na tej wystawie nie są wysokie, a spłaty dogodnie podzielone na raty, jesteśmy przekonani, że liczne mieszkania w Tarnowie podniosą swój poziom artystyczny przez upiększenie ich ładnymi obrazami polskich mistrzów, zamiast tandety, która tak bardzo panoszy się w naszych homes.

Roboty publiczne.

Magistrat rozpisał konkurs na objęcie robót publicznych które mają być w obecnym roku przeprowadzone z Funduszu Pracy.

Budowę dróg o trwałej nawierzchni a to ulicę Mościckiego, gen. Sowińskiego i Chopina oddano przedsiębiorstwu prywatnemu, które podało najniższą ofertę a to w sumie 190 tysięcy zł. wraz z materiałem, zaś roboty kanalizacyjne, dalszy ciąg kolektora od mostu żelaznego kolejowego do Wątoku, ulicę Fredry, Głowackiego, Zielonej aż do ul. Klikowskiej, otrzymało przedsiębiorstwo prywatne również w drodze przetargu za kwotę 175 tysięcy zł. Prócz powyższych robót mają być wykonane kanały dopływcze, w ulicy Krakowskiej, Pierackiego, część Wałowej i Nowodąbrowskiej.

Smieciarnia na ulicach.

Wiele się mówi o higienie w mieście o porządkach na ulicach, obywatele płacą ogromne sumy na czyszczenie miasta, oglądamy codziennie umundurowane zastępy magistrackie z łopatami i miotłą, ale czystości i porządku niema.

Zamiata taki funkcjonariusz magistracki ulicę, zgarnia gnój i wszelakie nieczystości w jedną wielką kupę, którą pozostawia później przez kilka dni na ulicy. Nieszczęśliwi mieszkańcy domu przed którym pozostawiono kupę gnoju nie mogą otwierać okien, albowiem każdy powiew wiatru pędzi do mieszkań gnój i bakcyle.

Czyżby świetny magistrat nie zechciał z tym zrobić porządku?

Na ulicy Zielonej sterczy z gmachu w którym urzęduje P. K. U. narożnik, obejmujący zbiorowe wychodki P. K. U. wychodzące na ulicę. Budynek jest własnością miasta.

Onegdaj pękła rura kanalizacyjna i gnój począł spływać po ulicy. Po pewnym czasie poczęli pracownicy magistratu kanał wykopywać i do specjalnych wozów ładować kał ludzki. Nie trzeba dodawać jaki odor panował przez kilka dni na tej biednej ulicy.

Czy dziwota jeśli w takich stosunkach higienicznych mogą wybuchnąć choroby zakaźne?

Czy w mieście 50-cio tysięcznym winny panować takie dziwne stosunki sanitarne?

Mówią że już od lat postanowiono w magistracie te wychodki wychodzące na ulicę zburzyć. Kiedy to nastąpi: Nie można narażać ludności na przeróżne choroby zakaźne.

Sandomierz stolicą C. O. P-u.

Sprawa stolicy C.O.P.-u, do którego to tytułu pretendował Rzeszów, Przemyśl, a nawet Leżajsk, została ostatecznie przesądzona na korzyść Sandomierza. W związku z tym rozpoczęto roboty objęte nowymi planami rozbudowy miasta. Znaczną część inwestycyj, których realizacja została pozornie zaniechana, ma być w bieżącym sezonie przeprowadzona. Do inwestycyj tych m. in. należą roboty przy obwałowaniu na przestrzeni około 50 km. Wisły, budowa portów na lewym i prawym brzegu, roboty szosowe o twardej nawierzchni, budowa objektów szpitalnych oraz wielkich bloków mieszkaniowych. Celem łatwiejszego połączenia Rzeszowa ze Sandomierzem kursować będą od 4 maja autobusy na tej linii według nowego rozkładu jazdy. Jest to dogodne połączenie z Sandomierzem do pociągów pospiesznych odchodzących z Sandomierza do Warszawy i Lwowa.

Nowy rozkład jazdy P.K.P. Dyr. Krakowskiej

Z dniem 15 maja br. wchodzi w życie nowy rozkład jazdy dla pociągów na całej sieci PKP. W porównaniu z obecnym, nowy rozkład jazdy, w związku z poprawą gospodarczą kraju i — co za tym idzie — z wzmożeniem się przewozów tak towarowych jak i pasażerskich, przewiduje cały szereg udogodnień komunikacyjnych, czy to przez wprowadzenie nowych pociągów pasażerskich, czy też wagonów bezpośrednich.

Żądania podróżnych, domagających się na konferencjach w tym celu odbytych w Jaśle, Nowym Sączu, Tarnowie, Zakopanem, Chrzanowie, Żywcu, Dziedzicach, Krakowie przy wybitnym współudziale Województwa Krakowskiego, następnie przedstawicieli zainteresowanych powiatów i gmin, Izb - Handlowych, władz szkolnych, związków robotniczych i towarzystw turystycznych. — Dyrekcja O. K. P. w Krakowie zdołała w przeważnej mierze zaspokoić, czy to przez wprowadzenie nowych pociągów, czy to przez zmiany rozkładu jazdy istniejących pociągów dzięki przyznaniu Dyrekcji przez Ministerstwo Komunikacyj ponad pół miliona pociągo-kilometrów więcej jak obecnie.

Oto najważniejsze udogodnienie interesujące nasz okręg przemysłowy.

Na linii Mysłowice — Rzeszów wprowadzono nowe pociągi: dla komunikacji Krakowa (odj. 6.35 przez Dębicę z Sandomierzem (przyj. 10.42) i Lwowem (przyj. 12.30) oraz z powrotem ze Lwowa (odj. 17.25) i z Sandomierza (odj. 18.58) do Krakowa (przyj. 22.59).

Dla komunikacji Kraków — Krynica wprowadzono nowe pociągi (Kraków odj. 14.15, Krynica przyj. 20.58 oraz z powrotem Krynica odj. 15.10, Kraków przyj. 22.16).

Na linii Dębica-Tarnobrzeg oprócz wspomnianej wyżej nowej komunikacji Krakowa z Sandomierzem będą kursowały nowe pociągi między Dębicą a Rzochowem (Dębica odj. 5.19, 11.20, 22.10, Rzochów przyj. 6.12, 12.05, 23.05, oraz z powrotem (Rzochów odj. 0.39, 6.30 13.40) Dębica przyj. 1.18, 7.23, 14.29).

Między Tarnowem i Krynicą w okresie letnim i zimowym uruchamia się w dni świąteczne nowe pociągi, skomunikowane w Tarnowie, z uoc. nr. 17 i 18. (Kraków odj. 6.35, Tarnów przyj. 8.06, odj. 8.17, Krynica przyj. 12.20 oraz z powrotem Krynica odj. 17.10, Tarnów przyj. 21.16, odj. 21.38 Kraków przyj. 22.59).

Celem umożliwienia sferom kupieckim dojazdu na godz. 9-ta do Krakowa wprowadzono z Nowego Sącza nowy poc. do Stróż, do połączenia z poc. 630 do Tarnowa i dalej z poc. 722 do Krakowa (N. Sącz odj. 3.55, Stróże odj. 5.12, Tarnów odj. 6.52, Kraków przyj. 9.01).

Celem udogodnienia komunikacji Warszawy z C. O. P. i dalej z okręgami przemysłowymi na liniach Rzeszów — Jasło i Stróże — Nowy Zagórz wprowadzono nowe pociągi nr. 1511 i 1514, w których kursować będą wagony bezpośredniej komunikacji 2 i 3-ciej klasy z Warszawy odj. 21.25 przez Dęblin (odj. 23.30) Lublin (odj. 0.55 Rozwadów) odj. 2.43 Przeworsk (odj. 4.11 Rzeszów) przyj. 4.57 odj. 5.07 Jasło (przyj. 6.38 odj. 6.55) Krosno (przyj. 7.31 odj. 7.33 Rymanów (przyj. 7.53 odj. 7.55 Iwonicz (przyj. 7.43 odj. 7.45 Nowy Zagórz (odj. 18.25 Rymanów odj. 19.23 Iwonicz odj. 19.32 Krosno (odj. 19.44) Jasło przyj. 20.34, odj. 20.49 Rzeszów przyj. 20.36 odj. 22.53 Rozwadów przyj. 1.07 Lublin przyj. Dęblin przyj. 5.00 Warszawa przyj. 6.43.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: Władysław Turek. Drukarnia „Grafja“, Tarnów, ul. Goldhamera